

Arrest

nr. 88 134 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTIER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 2 augustus 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DEVOS, die *loco* advocaat S. SCHÜTT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 28 december 2009 een eerste asielverzoek in. Hij verklaart op dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 26 januari 2011, in antwoord op het ingediende asielverzoek, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nummer 62 402 van 30 mei 2011 weigert ook de Raad aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 10 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Verzoeker dient op 20 juli 2011 een tweede asielverzoek in.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 2 augustus 2011 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten [R. T.]
geboren te [...], op (in) [...]
en van nationaliteit te zijn : Sri Lanka
die een asielaanvraag heeft ingediend op 20.07.2011(2)*

Overwegende dat betrokkene op 28.12.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.01.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 01.06.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 20.07.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene zijn originele geboorteakte voorlegt om zijn afkomst en nationaliteit te bewijzen. Overwegende dat dit document niet van die aard is dat dit het ongeloofwaardige karakter van zijn vorige asielrelaas kan teniet doen. Overwegende dat betrokkene met dit document de twijfels van het CGVS (CGVS; 21/01/2011) aangaande zijn opsluiting in een militair kamp 'Paminikam', zijn reisroute, de onmogelijkheid tot terugreis naar Sri Lanka niet kan weerleggen. Overwegende dat de betrokkene verklaart geen contact te hebben met familie, vrienden of kennissen in Sri Lanka. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1961 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het materieel en formeel motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Doordat de bestreden beslissing stelt dat er door verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren worden gebracht dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980

En doordat de motivering van de bestreden beslissing in het geheel niet verwijst naar de verklaring van verzoeker dat hij probeert bijkomende documenten te bekomen

Terwijl verzoeker ter gelegenheid van zijn asielaanvraag nieuwe documenten heeft voorgelegd, waaruit zijn identiteit en deze van zijn moeder en zus blijkt

En terwijl de voorlegging van dit nieuwe document aantoont dat verzoeker opnieuw beschikt over een communicatielijn met zijn land van herkomst, via dewelke nog bijkomende documenten kunnen bekomen worden, hetgeen op zich een nieuw gegeven uitmaakt

En terwijl het niet tot de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken behoort om de nieuwe gegevens op hun inhoud te controleren

En terwijl bij het nemen van een beslissing alle voorliggende elementen in rekening dienen te moeten worden genomen, hetgeen moet blijken uit de motivering

Zodat de asielaanvraag van verzoeker ten onrechte niet in overweging is genomen

En zodat de uitdrukkelijke motiveringsplicht geschonden is

Toelichting:

1. De bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt in haar motivering dat verzoeker geen nieuwe gegevens zou hebben aangebracht.

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, heeft verzoeker wel degelijk verschillende nieuwe gegevens naar voren gebracht, waaronder zijn originele geboorteakte.

Een nieuw document dient een gegeven te zijn dat ten eerste in een vorige asielaanvraag nog niet naar voren gebracht werd en dient ten tweede een feit of situatie te zijn die nog niet konden aangehaald worden tijdens de vorige asielaanvraag.

Met betrekking tot de omschrijving van een nieuw document kan verwezen worden naar de rechtspraak van uw Raad.

In het arrest van 20 mei 2010, met nummer 43.655 stelt uw Raad als volgt:

“De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

-Indien er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in overweging genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020, RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip ‘nieuwe gegevens’ heeft bijgevolg

niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610)."

Verzoeker brengt met name zijn geboorteakte voor, alsook deze van zijn moeder en van zijn zus.

Door deze nieuwe documenten bij te brengen, wenst verzoeker aan te tonen dat hij wel degelijk van Tamil-origine is en bovendien afkomstig uit het gebied waar de burgeroorlog tot voor kort in alle hevigheid heeft gewoed en waar het, ook al is de oorlog nu voorbij, nog altijd niet veilig is voor hem om terug te keren naar Sri Lanka.

Deze documenten zijn wel degelijk nieuw. Geen van deze documenten werd immers in een vorige asielaanvraag al naar voren gebracht en daarenboven zijn deze documenten nieuw aangezien hij de herkomst van verzoeker uit Sri Lanka duidelijk bevestigen.

De documenten zijn nieuw en moeten daarom aan een grondig onderzoek onderworpen worden.

2. Verzoeker heeft aangegeven dat hij nog bijkomende documenten probeert te bekomen.

Verzoeker heeft desbetreffend zelfs een schriftelijke verklaring gevoegd bij zijn asielaanvraag (stuk 3).

In de motivering van de beslissing genomen naar aanleiding van de asielaanvraag van zijn moeder, [P. R.] [O.V. ...], wordt desbetreffend gesteld als volgt:

"Overwegende dat een loutere verklaring dat er geprobeerd zal worden documenten te laten overkomen niet als een nieuw element beschouwd kan worden".

In de motivering van de beslissing genomen naar aanleiding van de asielaanvraag van zijn zus, [D. R.] [O.V....], wordt hiervan geen gewag gemaakt. De beslissing aangaande de zus verwijst echter wel uitdrukkelijk naar deze genomen inzake de asielaanvraag van de moeder.

In de motivering van de thans bestreden beslissing vinden we echter noch enig antwoord op de door verzoeker voorgebrachte verklaring (stuk 3), noch enige verwijzing naar een andere beslissing. Enkel wordt gesteld:

"Overwegende dat betrokkene verklaart geen contact te hebben met familie, vrienden of kennissen in Sri Lanka".

Aldus is het onzeker of de gemachtigde van de Minister wel rekening heeft gehouden met de verklaring van verzoeker dat hij probeert om bijkomende documenten te bekomen.

De motivering mist daardoor draagkracht en schendt zowel de formele als de materiële motiveringsplicht.

Het gaat immers om meer dan een "loutere verklaring", zoals gesteld in de motivering van de beslissing van de moeder van verzoeker, nu de resultaten van het opnieuw beschikken over een communicatielijijn met het land van herkomst voorlagen op het moment dat de bestreden beslissing is genomen.

3. Uw Raad stelde in zijn arrest van 20 mei 2010 (nr. 43.655) dat de gemachtigde van de staatssecretaris enkel bevoegd is om vast te stellen of de documenten in een asielaanvraag nieuw zijn of niet.

Wanneer geen enkel nieuw document wordt aangebracht, wordt de asielaanvraag niet in overweging genomen. Wanneer daarentegen wel nieuwe documenten naar voren gebracht werden, moet de asielaanvraag verzonden worden naar de Commissaris-generaal, zodat deze de asielaanvraag aan een grondig inhoudelijk onderzoek kan onderwerpen.

Zoals hierboven reeds beargumenteerd werd, heeft verzoeker in zijn asielaanvraag wel degelijk nieuwe documenten aangebracht.

Aangezien door verzoeker drie nieuwe documenten in zijn asielaanvraag werden bij gebracht, die in ieder geval relevant zijn voor de asielmotieven van verzoeker, had de verwerende partij de

asielaanvraag moeten verzenden naar de Commissaris-generaal voor een grondig inhoudelijk onderzoek van deze nieuwe stukken.

In plaats daarvan heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing een summiere argumentatie gegeven waarom deze nieuwe documenten niet van aard zouden zijn om de twijfels van het CGVS aangaande bepaalde elementen van zijn asielrelaas weg te nemen. De verwerende partij heeft hiermee de taak van de Commissaris-generaal overgenomen en is zelf de inhoudelijke geloofwaardigheid en relevantie van de stukken gaan onderzoeken. De verwerende partij heeft hiermee haar bevoegdheid overschreden, aangezien het enkel haar taak is om te bepalen of men al dan niet te maken heeft met nieuwe documenten.

Daarnaast houdt het zorgvuldigheidsbeginsel ook in dat de overheid de verplichting wordt opgelegd om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. In deze beslissing ging verwerende partij niet op zorgvuldige wijze om met de asielaanvraag en werd de beslissing op geen enkele wijze gestoeld op een correcte feitenvinding.

Hierdoor worden ook het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidbeginsel manifest geschonden.

[...]"

3.2.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Vluchtelingenconventie) of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij specifiek toegelicht waarom enerzijds de door verzoeker aangebrachte geboorteakte en anderzijds zijn verklaring geen contact meer te hebben met familie, vrienden of kennissen in Sri Lanka niet als nieuw in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt weerhouden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder niet dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag verwees naar het gegeven dat hij bijkomende documenten probeerde te bekomen of de schriftelijke verklaring voorlegde die hij thans voegt bij zijn verzoekschrift. Hij kan dan ook niet dienstig voorhouden dat ten onrechte dienaangaande niet is gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verder wordt verwezen naar het toepasselijke artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat voorziet dat de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten dient af te leveren indien hij een asielaanvraag, overeenkomstig artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet, niet in aanmerking neemt. De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig is en verzoeker in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

3.2.2. In zoverre verzoeker aangeeft niet akkoord te gaan met de motivering die ten grondslag ligt van de bestreden beslissing, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die dient te worden onderzocht in het licht van de bepalingen van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft

beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet – dat de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing – is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag en luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid die artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet verweerder toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat de aangebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Deze voorwaarden dienen cumulatief vervuld te zijn.

Verzoeker maakte naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag zijn geboorteakte over en verklaarde als volgt:

“Vandaag leg ik u een document voor als nieuwe element voor mijn asielaanvraag. Deze is:

1. Mijn originele Sri Lankese geboorteakte met de Engelse vertaling. Deze leg ik voor om mijn identiteit en afkomst te bewijzen.

We hebben geen contacten met familie, vrienden of kennissen in Sri Lanka.”

In casu dient allereerst te worden opgemerkt dat de voorgelegde geboorteakte geen betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoeker ze had kunnen aanbrengen. Hij toont ook geenszins aan dat hij dit stuk niet reeds tijdens de eerste asielaanvraag kon aanbrengen.

Verder laat artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toe om de aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit deze bepaling niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *“ernstige aanwijzing”* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de

nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de Vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van verweerder begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Aan de hand van eerdere beslissingen kan onderzocht worden of de nieuwe elementen blijk kunnen geven van aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade (RvS (cass) 3 november 2009, nr. 4987). Door de relevantie van het voorgelegde stuk te onderzoeken, maakt verweerder zich geenszins schuldig aan bevoegdheidsoverschrijding.

Verzoeker stelt dat hij aan de hand van de door hem voorgelegde geboorteakte zijn Tamil-origine en zijn afkomst uit een gebied in Sri Lanka waar tot voor kort een burgeroorlog woedde wenste aan te tonen. De Raad merkt allereerst op dat de Tamil-origine van verzoeker als dusdanig niet betwist werd in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Verder werden tijdens de behandeling van de eerste asielaanvraag vooral vraagtekens geplaatst bij het gegeven dat verzoeker voorafgaand aan zijn reis naar Europa woonachtig zou zijn geweest in het Noorden van Sri Lanka, onder meer gelet op het gegeven dat zowel het huwelijk van zijn moeder als zijn geboorte en deze van zijn zus zich in Colombo situeert. Hiervoor kan worden verwezen naar het arrest van de Raad van 30 mei 2011.

De Raad kan enkel vaststellen dat de door verzoeker voorgelegde geboorteakte inderdaad bevestigt dat verzoeker is geboren in Colombo en dat een dergelijk document op zich geen verdere aanduiding bevat over zijn woonplaats(en) in Sri Lanka voorafgaand aan zijn komst naar België en dan ook niet van aard is om voormelde gerezen twijfel in het kader van de eerste asielaanvraag te weerleggen. Bovendien wees de Raad er in zijn arrest van 30 mei 2011 ook op dat de loutere afkomst als Tamil uit het Noorden of Oosten van Sri Lanka op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen en dat verzoeker niet voldoet aan de niet-exhaustieve lijst met risicoprofielen van het UNHRC. Hierbij werd ook verwezen naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou kunnen leiden of tot een inbreuk van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. De Raad stelde vast dat er geen risicofactoren blijken die tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kunnen leiden. Er werd op gewezen dat verzoeker geen band met de LTTE aantoonde en hij niet aannemelijk maakte illegaal gereisd te hebben. Tevens werd gesteld dat zijn vrees om bij terugkeer naar Sri Lanka bij binnenkomst gearresteerd te worden niet in overeenstemming is met de objectieve algemene informatie uit het administratief dossier. Verweerder kon dan ook in redelijkheid oordelen dat de nieuw aangebrachte geboorteakte geen ernstige aanwijzing bevat van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, nu dit stuk niet van aard is de eerder gedane vaststellingen die hebben geleid tot de weigering van een beschermingsstatus te weerleggen. Het gegeven dat de geboorteakte niet reeds tijdens de eerste asielaanvraag werd voorgelegd en zijn herkomst uit Sri Lanka bevestigt, is niet voldoende om het nieuw karakter van dit stuk aan te tonen.

Door te oordelen dat de voorgelegde geboorteakte niet van aard is om het ongeloofwaardig karakter van verzoekers vorige asielrelaas te weerleggen of om aan te tonen dat een terugreis naar Sri Lanka alsnog onmogelijk zou zijn, heeft verweerder zijn bevoegdheid toegekend in artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet geenszins overschreden en zich evenmin in de plaats gesteld van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verweerder heeft slechts geoordeeld dat de voorgelegde geboorteakte kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. Deze beoordeling van de relevantie van het aangebrachte stuk behoort op grond van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet wel degelijk tot de bevoegdheid van verweerder.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet de voorgelegde geboorteakte niet heeft aanvaard als nieuw gegeven in de zin van voormelde wetsbepaling. Enige bevoegdheidsoverschrijving blijkt evenmin.

Wat de geboorteaktes van verzoekers moeder en zus betreft, merkt de Raad verder op dat uit het gehoorverslag naar aanleiding van de tweede asielaanvraag, zoals opgenomen in het administratief dossier, niet blijkt dat verzoeker deze in het kader van zijn tweede asielaanvraag tevens wenste aan te brengen. Deze geboorteaktes maken wel het voorwerp uit van afzonderlijke beslissingen genomen in hoofde van verzoekers moeder en zus, beslissingen die apart werden aangevochten voor de Raad.

De Raad stelt daarnaast vast dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij thans voorhoudt, tijdens het gehoor op 2 augustus 2011 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag geenszins uitdrukkelijk meldde dat hij nog bijkomende stukken probeerde te bekomen. Hij verklaarde integendeel geen contacten meer te hebben met familie, vrienden of kennissen in Sri Lanka. Verzoekers betoog mist op dit punt dan ook feitelijke grondslag. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift verder naar een schriftelijke verklaring die hij zou hebben gevoegd bij zijn asielaanvraag, doch de Raad kan enkel opmerken dat uit de stukken van het neergelegde administratief dossier niet blijkt dat dit schrijven werd overgemaakt aan verweerder in het kader van de tweede asielaanvraag. Dit schrijven, dat verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, is ook gericht aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en niet aan verweerder. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verweerder ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden met dit schrijven. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker wist, of diende te weten, dat ingeval van een volgende asielaanvraag eerst een onderzoek door verweerder zou worden gevoerd naar het al dan niet voorhanden zijn van nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en het kwam hem dan ook toe om ten aanzien van verweerder op duidelijke wijze mee te delen welke gegevens of stukken hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag als nieuw wenste aan te brengen.

Verzoeker kan ook geenszins voorhouden dat het loutere gegeven dat hij opnieuw over een communicatielijn met zijn land van herkomst zou beschikken, hetgeen volgens hem moet blijken uit het gegeven dat hij thans zijn geboorteakte voorlegt, op zich als nieuw gegeven diende te worden beschouwd. De Raad stelt vast dat verzoeker zich bij zijn tweede asielaanvraag niet uitdrukkelijk beriep op het gegeven dat hij opnieuw zou beschikken over een communicatielijn met zijn land van herkomst en dat het geenszins aan verweerder toekomt om uit de voorlegging van bepaalde stukken andere, mogelijke nieuwe gegevens af te leiden. Daarnaast merkt de Raad ook op dat verzoeker geen enkele duiding heeft gegeven over de reden dat hij de geboorteakte pas bij de tweede asielaanvraag kon voorleggen of over de wijze waarop hij dit document heeft bekomen, zodat evenmin kan worden nagegaan dat hij deze heeft verkregen als gevolg van een hernieuwd contact met zijn land van herkomst. Hij gaf tijdens het gehoor naar aanleiding van de tweede asielaanvraag op 2 augustus 2011 ook slechts aan dat hij geen contact meer heeft met familie, kennissen of vrienden in Sri Lanka. Deze verklaring wijst op geen enkele manier op een hernieuwde communicatielijn met het land van herkomst.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

3.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden weerhouden.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS